

har foraarsaget Loven, nemlig Oldenborrerne og Larverne, saa gnave de jo ligeligt baade til Høire og til Venstre. Derfor tror jeg, det er rigtigt her fuldt ud at behandle denne Sag neutralt og lade alle andre uvedkommende Forhold ligge. Det tror jeg gavner Sagen bedst.

Judenrigsministeren (Singer's Lev): Overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) skal jeg bemærke, at jeg endnu ikke rigtig ser, hvorledes man skal ordne Forholdet i § 1, naar det ærede Medlem vil have, at Bestemmelsen skal tages udelukkende af Sognekommunerne — maatte det vel nærmest blive — saafremt en Disharmoni kommer til Stede. Det forekommer mig bedst at opsætte det Spørgsmaal, til vi komme til Sagens Enkeltheder, idet jeg tør formode, at der vil blive nedsat et Udvalg. Men jeg skal dernæst gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Bevilling, der staar paa Finantsloven, er Ministeren bemyndiget til at anvende efter sit Skjøn; han kan tage Halvdelen ud af Statskassen og kan ganske vist give det til Kommunerne og til private Foreninger; men hvad der maa lægges Vægt paa her, og hvad det ærede Medlem har overset, er, at her er Tale om en Refusjon. Paa Finantsloven er ikke Tale om Andet, end at, hvis de Paagjældende have udrettet Noget, og det findes tilfredsstillende og bliver anbefalet paa behørig Maade af Autoriteterne, saa har man Bemyndigelsen til at refundere indtil en Trediedel og senere indtil Halvdelen. Hvad man nu ønsker at gjøre gennem denne Lov, er at give en legal Ret til at gjøre det saaledes eller saaledes. Nu er det uomtvisteligt, at Sognekommunerne komme efter Ordningen paa Finantsloven til selv at bære Halvdelen og faae Halvdelen refunderet, men efter Lovforslaget komme de kun til at bære en Trediedel og ville faae to Trediedele refunderet — ganske vist tilbøielig af Amtskommunen. Det synes det ærede Medlem ikke om, at det skal være Amtskommunen, men det ærede Medlem skal ikke faae mig til nu at udtale mig om, hvorledes det skal ordnes tilsidst. Det maa afhænge af, hvorledes Loven i det Hele bliver. Det forekommer mig for Næsten nok, at der er Forstand i at gaa til Amtskommunen, thi hvorledes er Forholdet? Der er Tale om 6 Kommuner i et Amt, der skulle indsamle Oldenborrer, og hvorledes skal man nu foretage Fordelingen imellem dem? Der kan være medgaaet 3000 Kr. i den ene, 5000 Kr. i den anden, 8000 Kr. i den tredie. Naar man saa lader Amtet udrede en Del,

hvad sker saa? Det er blot en Egalisering af Udgifterne; man fordeler en Del af disse Udgifter paa et større Omraade i samme Amt. Anden Betydning har det ikke. Det er jo omtrent de samme Menneſter, der komme til at udrede det. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn) ønskede, at jeg skulde bevare et Spørgsmaal, som jeg for Næsten maa tilstaa, at jeg ligefrem glemte før; det er jo ikke Alt, man kan faae noteret. Han spurgte, hvilken Betydning Bestemmelsen om Anmeldelsen Dagen forud har. Der staar i § 2: „Hvis en Eier eller Bruger af Sorder og Skove ikke anmelder for Sogneraadet selv at ville foretage Indsamlinger, bliver denne at foranstalte udført af Sogneraadet, der senest Dagen forud herom lader ham meddele Underretning.“ Det kan gjerne være, at det er en mindre helbig Redaktion, idet der maatte kan være Tvivl om, hvem Ordet „ham“ gaar paa. Det gaar paa Enhver, der ikke anmelder. Bestemmelsen er med andre Ord et Raadbud om, at inden Indsamling overhovedet begynder, skal enhver Lodsseier have Underretning derom Dagen forud. Han faar selvfølgelig kun Underretningen den ene Gang, og han faar den kun for at blive sat i Stand til at afgive den Erklæring: Jeg vil selv tage det i min Haand. Hvis han selv tager Indsamlingen i sin Haand, saa har Kommunen kun at føre Tilsyn med, at han gjør det paa rette Maade, og hvis han vægrer sig ved at lade føre Tilsyn, ifalder han en Mulkt. Jeg kan godt forstaa, at Redaktionen kan misforstaaes, men Hovedbestemmelsen er ganske simpelt den, at inden en Indsamling bliver at foretage, bliver der at give alle Lodsseiere Underretning om: Nu begynde vi, og saa kan Indsamlingen ske og fortsættes i 2—3 Uger, eller hvor længe man finder det hensigtsmæssigt. Der bliver ikke mere talt med ham derom, der kommer kun den ene Gang Meddelelse til ham om, at nu begynder der. Hvorledes den Paagjældende vil indsamle, vedkommer Ingen, naar han blot gjør det. Han kan f. Ex. gjøre det, naar han pløier eller harver, men selv om Kommunen foretager Indsamling, kan den ikke sige til Manden: Nu skal Du gjøre det eller det, men han kan gjøre det, f. Ex. naar han pløier eller harver. Naar Forholdene i hans Mark ere af den Bestaendighed, at nu kan Indsamlingen finde Sted, kan Kommunen fordrø, at det sker, saa at han altsaa da kan blive kommanderet til at foretage Indsamlingen eller se den foretaget. Det er ikke uoverkommeligt. Det kan godt være muligt, at Ordene her kunne misforstaaes, men Meningene er fornøftigvis, at der over-